

NSPRV

NEZAVISNI SINDIKAT PROSVETNIH RADNIKA VOJVODINE

Novi Sad, Trg Slobode 3 tel/faks: 021/6616-886, 025/420-093, 023/515-757
e-mail: sindiso@sbb.rs, nsprv@open.telekom.rs, nsprv.zr@open.telekom.rs

МИНИСТАРСТВО ПРОСВЕТЕ, НАУКЕ
И ТЕХНОЛОШКОГ РАЗВОЈА
Београд, Немањина 22-26
Н/р др Срђану Вербићу, министру

НАСТАВЉА СЕ РУЖЕЊЕ ПРОСВЕТЕ СМЕНИТЕ ШУВАКОВА И ОБЈАСНИТЕ ВУЈОВИЋУ!

Поштовани,

Запрепашћени смо чињеницом да нисте одреаговали на, у јавности изречене, изјаве Вашег специјалног саветника Милована Шувакова и Вашег ресорног колеге, министра финансија Душана Вујовића, којима су наружили просвету. Па ко да нас узме у заштиту ако не Ви, који би требали бити први међу нама? Или можда смо ми у заблуди? Управо ради тога сам Вам и писао у вези поменутих изјава које су повредиле све запослене у просвети, којима им је Ваш специјални саветник поручио да су залутали у просвету, а Ваш колега, чувар државног трезора, поручио да, ако су им плате мале, иду у сиву економију. На тај начин су нас и један и други сврстали у „зону сумрака“, а Ви, од Вас ни абера. Па бар би Ви морали знати шта то и колико просветни радници раде. Па није ваљда да и Ви мислите да само држимо голе часове и голу наставу?

Поштовани министре, за разлику од мојих колега који су потегли питање и Ваше оставке или смене, сматрам да то и није од пресудног значаја, већ чињеница да ли Ви мислите или не мислите да радите свој посао. Не знам како сте мислили да Ваше реформаторске идеје проведете у дело, а без новца. Нема реформе без новца. А новца има – и за просвету и за реформу, али морате се заложити за то да се више од садашњих 3,1% БДП издваја за просвету и да се више од садашњих 0,3% БДП издваја за науку, као уосталом у свим срећнијим земљама, па ћете видети да се са истим новцем може много тога урадити, али уз овакву расподелу, сасвим извесно не, јер овај буџет није довољан ни за ове бедне и већ „скресане“ плате. Зато чуде и Ваше изјаве да „плате у просвети морају бити смањене“ и да „штрајк просветних радника није решење и да је беспредметан“, јер, нити су плате морале бити смањене да сте нас уважили и послушали, а штрајк је легитимно право запослених којим остварују своје интересе у ситуацији када не могу то учинити преговорима. Истине ради, треба рећи да просветни радници и немају то право (на штрајк, прим.аут.), што је опет друга врста правног насиља, јер су Ваши претходници у законе у основној и средњој школи уградили ограничење овог права, прописавши минимум процеса рада и штрајком назвали оно што није штрајк. Наравно да ни од борбе за то право немамо намеру одустати и то стално чинимо, упозоравајући и међународну јавност, а првенствено Међународну

организацију рада да нам је ово право ускраћено, иако је наша држава ратификовала међународне конвенције о праву на штрајк, по коме само есенцијалне делатности (не и просвета) морају у току штрајка реализовати минимум процеса рада.

Поштовани министре, када мало анализирамо и Ваше изјаве у десетак дана, које су претходиле штрајку и протесту и усвајању ребаланса буџета, као и због чињенице да нисте реаговали на изјаве Вашег специјалног саветника и усмерили га на оно што је његов опис посла, већ му дозволили да нас у јавности омаловажава и понижава, као и да нисте реаговали на изјаве Вашег колеге из ресора финансија, постали сте њихов саучесник на послу ружења просвете и окретања јавности против људи који поштено раде свој посао. У томе Вам неће помоћи ни окретање јавности против просветара и ширење стереотипа у тој истој јавности да просвета мало ради, да има много незаслужених одмора и да се толико осилила да још тражи да јој неумањите зараде. Као да смо тражили да мењате Свето писмо. А само смо тражили да нам оставите ионако малу, исподпросечну плату, а не да вређате и Ви и Ваше колеге и Ваши саветници нашу памет, као да ми не знамо у каквој је економској ситуацији наша земља. И даље ћемо тражити оно што нам припада, јер кад неке друге делатности могу да траже и оно што им (по закону) не припада, не видимо зашто би ми опет глумили „жртвеног јарца“ и у име којег то патриотизма, како рече чувар трезора!

Поштовани млади колега, сада, на крају каријере, неколико месеци пред заслуженом мировином у коју ме тера Ваш закон, иако немам 65 година и иако ћу зато добити мању пензију (због актуарских пенала) и која ће бити мања и због смањења моје плате и, наравно, која ће осим тога бити још за 10% „скресана“, јер ће, замислите чуда, за пун радни и пензиони стаж од 40 година бити већа од 25.000 динара, не могу ништа друго да осећам, него горчину, као уосталом и све моје колеге у сличној ситуацији због (не)бриге друштва за људе који су 40 година носили дневник и несебично на своје ђаке преносили своја знања и искуства, а које сте Ви, успут речено, ојадрили и за непризнавање минулог рада и на крају каријере изједначили са почетницима. Зато мислим да и Ви треба нешто да научите из ове лекције, по цену да сутра и не будете министар и да се бавите оним чиме сте се бавили пре тога у Заводу. Уколико желите да останете министар школски, као што су то били Абердар, Љуба Давидовић или велики Доситеј, мораћете Ви још пуно тога да научите и да имате боље саветнике.

С поштовањем,

Сомбор, 28.10.2014.год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач,
раванградски учитељ,
професор математике и физике

